KLAMOTY

I pojedynczy KLAMOT, i mnogie KLAMOTY to germanizmy, a w zasadzie – jeden germanizm rozbity następnie na dwa leksemy. Niemieckie słowo Klamotten oznacza ‘gruz, złomy ceglane, cegły rozbiórkowe’. Od tego znaczenia – jeszcze na gruncie niemieckim – powstało wtórne ‘graty, czyjeś rzeczy, manatki’. Prawdopodobnie to okrzyki typu „Pack deine Klamotten und verschwinde!” (Pakuj swoje manatki i wynoś się!) – zapewne nie raz i nie dwa słyszane na terenach niemieckojęzycznych zaboru pruskiego i w Galicji – przeniosły ten wyraz i to znaczenie do potocznej polszczyzny.
W starszych źródłach kodyfikacji KLAMOT i KLAMOTY traktowane są jako jeden leksem o różnych znaczeniach, w nowszych – formie KLAMOT (w liczbie mnogiej KLAMOTY) przypisuje się znaczenie ‘grat, rupieć’, a formie KLAMOTY – ‘manatki, drobiazgi’.